

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 6. september 2017

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1033 (MOF alm. del) stillet 14. august 2017 efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 1033

”Under hvilke omstændigheder kan en kommune meddele tilladelse til udvidelse af en sø og etablering af dræn med henblik på at opsamle stigende regnvandsmængder, når søen er placeret i et område med højtstående grundvand og i nærheden af anlæg til nedsivning af spildevand fra beboelser?”

Svar

Det er kommunen, der som vandløbsmyndighed meddeler tilladelse til etablering af dræn eller udvidelse af en sø eller vandløb, jf. vandløbslovens § 21 og § 17.

Kommunens afgørelse, herunder eventuelle vilkår i en tilladelse, vil bero på en konkret vurdering. Herunder bør kommunen tage hensyn til eventuelle eksisterende nedsivningsanlæg til husspildevand, der som udgangspunkt vil have vilkår om afstandskrav til f.eks. nærmeste sø eller vandløb. Afstandskrav til nærmeste vandløb, sø eller hav er som udgangspunkt på 25 meter, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 37, stk. 1. Det er i dette tilfælde kommunen, der vurderer, om der kan gives tilladelse til f.eks. udvidelse af sø, og om det i givet fald medfører, at kommunen skal revurdere eksisterende nedsivningstilladelser i området.

Grundejere, hvis ejendom støder op til et naturligt vandløb eller en naturlig sø, må uden særlig tilladelse aflede overfladevand og vand fra almindelige dræningsanlæg til vandløbet eller søen, jf. vandløbslovens § 3, stk. 2.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 20, stk. 1 kan kommunen uden erstatning ændre eller tilbagekalde en eksisterende nedsivningstilladelse af hensyn til bl.a. miljøbeskyttelsen i øvrigt.

Esben Lunde Larsen

/

Mads Leth-Petersen